

Alt i alt synes vi i Enhedslisten, at redegørelsen udgør et skønmaleri, hvor de få gode resultater, der er opnået, skygger for de katastrofalt store skævheder, der stadig eksisterer.

Poul Nødgaard (DF):

Også jeg vil gerne sige tak til boligministeren for denne redegørelse.

Forleden forhandlede vi en redegørelse om landdistrikterne og en om kommunalpolitik, og de redegørelser fik vi i nogle meget flotte, glitrende papirbind. Jeg vil rose ministeren for at være en meget økonomisk mand, for almindeligt A4-papir er jo også udmærket.

Når det er sagt lidt polemisk som indledning, vil jeg sige, at med hensyn til boligpolitikken kan vi ikke være uenige om, at det er og bliver Folketingets opgave at lægge overordnede rammer. Jeg synes, det ligesom har været et tema i debatten i dag – jeg ved ikke, om man kan kalde det strid mellem Venstre og Socialdemokratiet – med hensyn til, om det skal være kommunerne eller Folketinget, der udøver boligpolitik. Jeg mener sådan set, det skal være begge instanser, og jeg er nok mest tilbøjelig til at være lidt enig med Venstres ordfører i, at det er og bliver kommunerne, der gennem en aktiv boligpolitik inden for lovgivningens rammer finder ud af, hvad der skal ske i den pågældende kommune. Jeg tror sådan set heller ikke, Socialdemokratiet er helt uenig i det, og vi skal ikke detailstyre kommunerne, for den slags er der rigeligt af i forvejen.

Når jeg har fremført det, vil jeg sige, at i min egen kommune, Ringsted, har vi – det synes jeg i hvert fald selv, og jeg har været med i nogle år – ført en aktiv boligpolitik. Lad os f.eks. tage byfornyelsesloven; den er ganske vist ikke til behandling i dag, men man har jo lov at sprede sig lidt ud over det, der har noget med boligpolitik at gøre. Her har vi gennemført omfattende byfornyelser inden for lovens rammer, og da ministerbilen indimellem kører omkring Ringsted, kunne ministeren jo sagtens lade den dreje ind i byen en dag og se på alle de smukke bygninger, der findes her.

Så vil jeg sige en ting om det, vi vedtog i forbindelse med landdistriktsdiskussionen for et års tid siden, hvorefter der skulle afsættes et par hundrede millioner kroner til byfornyelse i landområderne. Jeg synes – men det kan jo være, fordi jeg er for tungnem – at jeg har haft meget svært ved ligesom at komme ind til benet af, hvordan de penge er blevet anvendt. Det kan

være, at ministeren, som formentlig er et levende leksikon på det område, kunne oplyse lidt om de midlers anvendelse. Jeg har indtryk af, at de er delt op i to puljer, og jeg har spurgt forskellige steder, men jeg synes ikke rigtig, jeg har fået noget svar.

Lad mig så sige om den nye byfornyelseslov, som jeg kun har læst om i aviserne – det er jo kun de lidt finere partier, der bliver indbudt til forhandling hos boligministeren, og det må være V og K i dette tilfælde – at der er noget om, at nu kan der også søges om tilskud til torve. Det ville være lykkeligt, hvis jeg kunne få det bekræftet, for vi står over for en kæmpe storvaregulering i Ringsted, og jeg ville da være glad, hvis jeg kunne tage hjem og meddele borgmesteren her op til weekenden, at jeg havde en stor pose penge med hjem til ham fra boligministeren. Lad os høre lidt om det.

Når jeg har sagt det, vil jeg godt fremføre noget om en ting, som jeg synes er noget afgørende i boligpolitikken, nemlig frihed for borgerne. Det synes jeg man har været utrolig lidt inde på. Måske har man ment det, men man har i hvert fald ikke sagt det med de ord, jeg bruger her.

Det er noget helt afgørende, også for Dansk Folkeparti, at de enkelte mennesker selv skal have lov til at finde ud af, hvilken boligform de mener er den bedste. Nogle ønsker at bo i parcelhus, nogle ønsker at bo i støttet byggeri, nogle ønsker at bo i privat boligbyggeri, osv. Jeg mener ikke, at vi i så høj grad, som – undskyld jeg siger det – nogle socialdemokratiske kommuner meget målbevidst har gjort gennem årene, skal satse på støttet byggeri, måske i det håb, at krydserne blev sat på en ganske bestemt måde ved valgene. Det skal jeg nu ikke drille mere med, men det er nok ikke helt forkert.

Så vil jeg sige en ting om byggeslum, selv om det måske er et lidt stærkt udtryk at tage i sin mund en fredag eftermiddag. Jeg mener i hvert fald, vi skal tilstræbe på boligområdet, at det nybyggeri, der kommer fremover, på ingen måde udvikler sig til byggeslum eller noget, der ligner det. Jeg har set på TV 2 Øst, som dækker vores område, hvordan bulldozerne kørte frem mod en lang række boligblokke i boligministerens eget amt, Storstrøms Amt, og rev dem ned, fordi ingen ville bo i dem, og det er i hvert fald det, vi på forskellig vis skal forsøge at undgå: Vi skal ikke lave for meget af den slags byggeri, for det virker efter min opfattelse udansk at rive noget ned. Men det har i hvert fald fundet sted, for det har jeg set med mine egne øjne.